

Olv.: Lev 19,1-2.17-18 – 1Kor 3,16-23 – Mt 5,38-48

Ellenségszeretet

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket!

Egyet ne felejtünk el, ma is csoda történt, fölkelt a nap. Még nagyobb csoda az, hogy nem a szerint kelt fel a nap, hogy ki a jó meg ki a rossz, mert az Isten fölkelti napját mindenkire. Nem a szerint süt a nap, hogy kinek van vaj a fején, hogy leolvadjon, hanem ajándék. Lehet élni vele, lehet élni belőle. Lehet élni az Isten szeretetéből, amely mindenki számára nyitott. Csoda az, ha ezzel tudunk élni. A világnak szabhatunk egy új utat, ha ebből a szeretetből képesek vagyunk élni. Térjünk magunkhoz, ne cselekedjünk önmagunk ellen és egymás ellen. Szelídítsen meg bennünket az Isten egymás közelségében. Ez lenne a legnagyobb csoda. Tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

„Tegyük valami szépet Istenért!”

Teréz Anya ezzel a mondattal, ezzel a gondolattal indult el India lelki nyomorúságába. Mi bontakozott ki ebből, ez azt hiszem mindenki előtt világos, aki csak egy kicsit is foglalkozik ebben a világban azokkal a kezdeményezésekkel, amik nem arról szólnak, hogy hogyan lehet meggazdagodni, hogyan lehet elvenni valakitől valamit azért, hogy nekünk több legyen. Ennek a mai világnak egyébként ez a rákfenéje. Egymás kárára, egymás ellenére akarunk többek lenni, gazdagabbak lenni. Közben a körülöttünk levő világ elszegényedik.

Teréz Anya műve az emberi gazdagodás csodája.

Olyan szépen ismételtetjük azokat a mondatokat, hogy valójában az gazdagítja az embert, amit odaad egy rászorulónak, valójában csak az tesz bennünket boldoggá, amikor másnak adunk, segítünk és ez által boldoggá tesszük. Csak hát addig, amíg ezek az igazságok az ajkunkon maradnak addig majdnem, hogy *fölkelnének ellenünk*. Teréz Anya igazsága: „Tegyük valami szépet Istenért!” – megváltoztatta a világ gondolkodását. Nem véletlenül kapott Nobel békédíjat. Nem véletlenül avatta szentté az Egyház. Mégis mintha ennek ellenére – pedig a világ is helyén értékeli, az Egyház is helyére juttatja – mégis szélhámosokat követünk, nagyot mondókat, olyanokat akik valójában legtöbbet azért mondják, hogy bennünket elkábítsanak, narkotizáljanak, hogy aztán azt tehessék, amit akarnak.

Tegyük valami szépet Istenért! Nekünk is szükségünk van erre.

A világunk is csak ebben az esetben lesz más. Amilyen mértékben mi megváltozunk, olyan mértékben változik körülöttünk a világ. A hívő emberek, a keresztények ne jajgassanak, hogy olyan a világ, amilyen. Persze, hogy olyan, mert Jézus ránk bízta. Nekünk kellene ezt a világot valamiképpen megváltoztatni, úgy ahogy a kovász megváltoztatja a lisztet, úgy ahogy a fény elviszi a sötétség hatalmát.

Ezen a mai vasárnapon egy egészen sajátos lehetőséget kapunk. Egymásra épülnek Jézus gondolatai. Először idézi az Ószövetséget: „Szeresd embertársadat, mint saját magadat.” Aztán egy jó nagyot lép és azt mondja: „Szeressétek ellenségeiteket.” Itt már gondjaink vannak. Aztán még egy nagy lépés: „Ne szálljatok szembe a gonosszal.”

Ha a harmadik évezred elején Jézus Krisztus testvérei, a keresztények valamit szeretnének tenni a világért, az emberiségért, akkor ezt kell tenni: „Tegyetek valami szépet Istenért, vagyis ne szálljatok szembe a gonosszal!”

Gondolkodjunk el arról, hogy mit is jelent ez? Értenuünk kell, hogy mit akar Jézus ezzel mondani. Nem arról van szó, – amit hallottunk az evangéliumban – ha megütik a jobb arcodat, tartsd oda a másikat is, nem számít, hadd üssenek. Többről van szó és egészen másról.

Ne szálljatok szembe a gonosszal! Győzd le a rosszat jóval!

Kezdjük el a gondolatmenetet, aminek a végén eljutunk ahhoz, hogy: győzd le a rosszat jóval. A zsidók azt a törvényt – amit ma is hallottunk – nagyon fontosnak tartották: „Szeresd embertársadat, mint magadat.” Egyébként ezt, hogy gyűlöld ellenségedet, ezt törvényileg soha sem mondták ki. Viszont ebből az következett, hogy a zsidók felebarátjuknak csak azt tartották, aki a népükhöz tartozott és itt van a gyengesége ennek a törvénynek. Ugyanakkor azt, - amit hallottunk – hogy szemet-szemért, fogat-fogért mi mindannyian helytelenül értelmezzük, nem jól értjük. Ugyanis a zsidók ezzel az igazsággal a bosszúállást, a rosszra rosszal való válaszolást kordában akarták tartani. Ismerjük az emberi természetünket. Ők is éppen ilyen természettel bírtak akkor, mint mi. Az ember olyan kétezer évvel ezelőtt is, ötezer évvel ezelőtt is mint ma, és ilyen lesz ötezer év múlva is. Az emberi természet reflexszerű, ösztönszerűen a rosszat rosszal viszonyozza. Ez a törvény, hogy szemet-szemért, fogat-fogért, ez valamilyenfajta korlátozást fejez ki. Nem lehet nagyobb rosszat tenni, mint amekkora rosszat nekem okoztak. Arányosan kellett a rosszat viszonyozni.

Testvérek! Már valami. Általában az emberek úgy gondolkodnak, ha valaki megüt, akkor én üssek vissza, de egy kicsit nagyobbat, hogy menjen el a kedve attól, hogy még egyszer próbálkozik. Tehát ebben, hogy szemet-szemért, fogat-fogért, ebben van valamilyenfajta előremutatás.

***Jézus azt mondja: Mondatott a régieknek, aztán tovább lép.
Én meg mondom nektek: „Szeressétek ellenségeitek.”***

Hogyan jut el az ember odáig, hogy aki ellenségesen viselkedik velem, aki bánt engem, az nem ellenségem? Úgy, hogy több vagyok nála. Amikor azt mondom, hogy ne álljatok ellent a gonosznak, akkor ebben az fogalmazódik meg, hogy én nem engedek az én elgondolásomból. Nekem minden ember embertársam és még azt a hatalmas gondolatot is megengedem magamnak, hogy még az ellenségem is embertársam. Óvatosságból most nem így mondom, hogy felebarátom, de az. Szeressétek ellenségeiteket Jézus szerint azt jelenti, hogy az ember nem engedi magát kimozdítani a maga gondolataiból, a maga életszemléletéből, vagyis nem lesz ellensége az ellenségének.

Nem arról van szó, hogy ha megütik a jobb arcodat, akkor tartsd oda a másikat is. Arról van szó, hogy a rosszat ne viszonyozzam rosszal. Az embernek hosszú utat kell megtennie, lelki történések sorozata, míg az ember eljut ideig. Abban mindannyian egyetértünk, ha ütnek és visszaütünk, akkor állandósítjuk a háborút a világban. Legyen szó egy családról, munkatársakról, közösségekről, faluközösségekről, városi közösségekről, nemzetről. A napokban mondta valaki, hogy ahol két magyar összejön, ott háromfélét akarnak. Nem igaz. Hagyjuk már abba ezt a bekiabált ostoba igazságot. Mi magyarok semmivel sem vagyunk kevesebbek, rosszabbak, mint mások.

„Legyetek tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok tökéletes!”

Hosszú lelki folyamat, amíg az ember eljut odáig, hogy a rosszat nem viszonzza rosszal. Ez már a tökéletesség kérdése. Olyan sajátos kérdés, amit át kell világítanunk a magunk számára. Ilyent is olvastunk az Írásban: „Senki se tökéletes, csak az Isten.” Hogy van ez? Legyetek tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok tökéletes. Ha csak az Isten tökéletes, akkor hogy van ez? Biztos az, hogy tökéletes ember nincs. Legfeljebb a médiákban lehet összeállítani ilyen tökéletes embert. Régen rossz, amikor valaki azt gondolja magáról, hogy tökéletes. Ez az ember egyszer csak kibírhatatlan lesz. Ez az ember kicsinyes, ezt az embert nem lehet elviselni. Ez mennyire így van, gondoljunk csak a szülőkre. A szülők tudják azt, hogy a gyerekeik szemében sokkal hitelesebbek akkor, ha nem tökéletesek akarnak lenni előttük, hanem hibákkal, gyarlóságokkal, de jóindulattal teli emberek. Mennyivel szimpatikusabb a számunkra valaki, aki nem akarja tökéletesnek mutatni magát, hanem olyannak, mint akinek vannak hibái. Az ilyen ember őszintesége egy bizalmi kapcsolatot teremt.

Mi állandóan azzal foglalkozunk, hogy hogyan lehet tökéletesedni. Hogyan lehet tökéletesebbé tenni sok mindent, például különböző rendszereket. Most Magyarországon annyit foglalkoznak az oktatás rendszerével, az egészségügy rendszerével. Tökéletesít mindenki mindent, csak a hibák mégis megmaradnak. Igen, ez a valóság. Éppen ezért: „Legyetek tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok tökéletes.” Ez valami mást jelent.

***A tökéletesség, amire eljuthat az ember abban áll, hogy az emberi közösségben
- minden hiba, minden gyarlóság, minden tökéletlenség ellenére -
harmóniát teremt. Ez a tökéletesség.
Ez az a tökéletesség, amire hívnak bennünket.***

Rendkívül fontos, hogy belássuk: „Ne álljatok ellent a gonosznak.” ez azt jelenti, hogy az ember nem viszonzja a rosszat rosszal. Ki a példa? Az Isten, aki fölkelte napját jókra és gonoszokra egyaránt, aki esőt ad az igazaknak és a bűnösöknek. Ahogy hallottuk ez konkrét, ez nem eszme. Ez azt jelenti, ha valaki kér tőled, adj neki. Ha valakinek valamire szüksége van, akkor ne zárkózz el tőle. Ha valakinek nincs ruhája, akkor adj neki. Ha nincs ennivalója, adj neki. Ez azt jelenti, hogy valamiképpen ezen a földön megkötözzük a rossznak a hatalmát.

Kedves Testvérek!

Tegyük valami szépet Istenért.

Kötözzük meg a rossznak hatalmát azzal,

hogy a rosszat nem viszonzuk rosszal, hanem jót teszünk.

Így, ilyen konkrét módon, ahogy ezt a mai evangélium felsorolja.

+ **A M E N** +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Isten áldásával búcsúzzunk el egymástól. Köszönjük meg Istennek azt, hogy ezt a napot megéltük és együtt imádkozhattunk, együtt dicsőíthettük Istent. Kérjük az Ő kegyelmét, - az áldás valamiképpen ezt is erősíti bennünk – hogy egy kicsit több áldozatkészség legyen bennünk közös ügyeink érdekében. Visszagondolok, harminc-negyven évvel ezelőtt sokkal több áldozatkészség volt az emberekben. Ma ez egyre fogy. Mindenki csak magára gondol és közben eltűnik a talaj a lábunk alól. Csak közösen tudjuk az életet megmenteni. Csak közösen tudjuk az ügyeinket, gondjainkat, bajainkat megoldani. Ezt a lelkiületet csak Isten tudja bennünk fölébreszteni.

+ **Á L D Á S** +